

GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek

N^{ro}. 5.

12. Stycznia 1824.

Wiadomości krajowe.

Uw i a d o m i e n i a

C. K. Rządu krajowego.

Najiasniejszzy Pan naywyższą uchwałą z d. 19. Sierpnia r. b. i stosownie do przepisów Patentu z d. 8. Grudnia 1820, raczył Leonardowi Mälzl maszyniście w Wiedniu na Jägerzeile Nro. 20 mieszkającemu nadać pięcioletni przywilej na wynalazek sze przy muzycznej machinie Orchestraion nazwaney, która, za pomocą przyczepionych wag, lub siły ludzkiej, sama gra i pomiedzy wiatrociągami a skrzynią, na zasuwę, właściwem przyrządzeniem, rozstroieniu i szkodliwemu działaniu wiatru na piszczałki, z odmiany powietrza zazwyczaj wypływającemu, zapobiega się.

Najiasniejszzy Pan naywyższą uchwałą z d. 19. Sierpnia r. b. i stosownie do przepisów Patentu z d. 28. Grudnia 1820 raczył Engelbertowi Mayer mieszczaninowi i kupcowi w Wiedniu pod wietrznym młynem Nro. 69 nadać pięcioletni przywilej na poprawę: robienia sadzy kruszcowej *Spodium* przez nowe czas i wydatki oszczędzające zwęglenie, nieużywaigo dotychczasowych garnków. Wydział lekarski przeciwko sposobowi postępowania, w celu używania tego preparatu do rafineryi cukru, nie znalazł nic ze względu na zdrowie do zaruszenia.

Najiasniejszzy Pan raczył naywyższą uchwałą z dnia 21. Września r. b. i stosownie do przepisów naywyższego uniwersału z d. 8. Grudnia 1820 nadać Józefowi Hollensteiner, fabrykantowi dętek czyli perełek szklanych, w Wiedniu w Gumpendorfu pod Nrm. 52 mieszkającemu, dwuletny przywilej na wynalazek, robienia cybuchów, którymi, za pomocą mechanicznego przyrządzenia dym przez wodę herbatę, kawę i inne słodkie płyny podług nadozowania prowadzony, ochłodzony i z wszelkiej ostrości oczyszczony, do ust kurzącego dostaje się, i poczęści smak wspomnianych płynów zatrzymuje.

Dnia 11. Lipca r. b. rozdano w Czerniowcach na iarmarku nagrody przeznaczone

dla podźwignienia chowu bydła i koni, a to następującym osobom: 1) Szczepanowi Bokomyi z Arborów 20 Cz. Zł. za nay, ićkniejszego żrzebca po stadniku skarbowym; 2) Filipowi Fritz poddanemu ze Starego Fradantz 6 Cz. Zł. za naypićkniejszą klaczkę rownie po stadniku skarbowym przychowaną; 3) Michałowi Skalat poddanemu z Rosch 12 ZR. za naypićkniejszego byka własnego chowu. 4) Poddanym Teodorowi Tymczuk z Makali i Teodorowi Stoljem z Panki po 8 ZR. za naypićkniejsze iatówki chowu własnego.

Dnia 11go zeszł. mies. w Nowym Sądzie podczys iarmarku, otrzymały te same nagrody następujące osoby, iako to: 1) Premia po 20 Cz. Zł. w złocie za przychow naypićkniejszych żrzebów po stadnikach skarbowych: Jan Czizla poddany z Pisarzowy, Franciszek Filip Lube poddany z Dąbrowki, i Józef Myszkowski poddany z Woli Kosnowy; 2) nagrody po 6 Cz. Zł. w złocie za przychow naypićkniejszych klaczek po stadnikach skarbowych: poddani Daniel Hans z Gródnia, Tobiasz Hofmann z Dombrowki, Konrad Schneider z Dąbrowy, i Henryk Hofmann z Podrzyca; 3) Premia po 12 ZR. w M. K. za przychow naypićkniejszych byków: poddani Marcin Kwiatkowski z Mościenicy, i Jan Spies z Biczycy.

— Z Wiednia d. 30. Gradnia. —

N. Pan naywyższem postanowieniem z d. 27go Października r. z. założyć kazał Dyrekcya górniczą i żup w Salcburgu w prowincyi Salcborskiej, której Dyrektorem i przełożonym naytąskawiej mianować raczył Kaspra Schroll dotychczasowego głównego górniczego Kommissarza w charakterze Rady rządowego, zaś Assessorami w charakterze Radców górnich dotychczasowych ławników głównego górniczego Kommissaryatu Teodora Passel i Matensza Mielichhofer, daley Radcę Ausseerskiego głównego urzędu żupnego Józefa Rittersa i dotychczasowego Inspektora lasów Antoniego Jirasek.

Dnia 29. i 30. Listopada r. z. iako w wigilię i w dzień S. Jędrzeia Apost., Patro-

na orderu Złotego Runa, postanowił N. Cesarz Jmć obchodzić uroczystie to Święto wedle przepisów statutowych. I tak mianowawszy N. Pan jeszcze przody t. i. d. 23. Listop. Kawalerami tego znakomitego orderu: Franciszka Hrab. Saurau, Ministra Spraw Wewnętrznych i najwyższego Kanclerza; Henryka Hrab. Wurmbraund, Nayw. Ochmistrza N. Cesarzowej Jmci; Wicentego Hr. Kolowrat, Jener. Artyl. i Kapitała gwardyi przybooczney trabantów; Xięcia Karola Rohan Jen. Por.; Jana Hr. Harrach Podkomorzego i Jana Rudolfa Hrab. Czernin, Prezesa Akademii sztuk kształcących, a Kajetana Barona Münch-Bellinghausen, Radcę nadwornego i Referendarza w Radzie Staun Kanclerzem tegoż Orderu, raczył N. Pandzień 29. przeznaczyć na Kapitułę, a 3oty na pasowanie rycerzy, wykonanie przysięgi i wielki obiad. — Dnia 7. Grudnia r. z. nastąpiło uroczyste rozdawanie ozdób orderowych nowo mianowanym Członków tegoż Orderu.

Wiadomości zagraniczne.

Zjednoczone Stany Ameryki północny.

Gazeta *Daily Advertiser* wychodząca w Nowym Yorku umieściła interessujący spis historyczny wiele głosów mieli Kandydaci Prezydentostwo od r. 1796, jak Washington Prezydentostwo złożył. W wspomnionym roku miał P. Adams 71 głosów, r. 1800 P. Jefferson 73, tenże r. 1804 162 głosów, r. 1808 P. Madison 122, tenże r. 1812 128, r. 1816 P. Monroe 183, tenże r. 1820 231 głosów.

Przez przyjęcie rozmaitych Państw do Stanów Zjednoczonych obowiązane są te Państwa na r. 1824 dać 261 głosów, które w ten sposób są rozdzielone: Maine 9; Północna Karolina 15; Nowy Hampshire 8; Południowa Karolina 11; Massachusetts 5; Jeorgia 6; Vermont 7; Alabama 5; Rhode Island 4; Louisiana 5; Connecticut 8; Mississippi 3; Nowy York 36; Tennesa 11; Nowy-Jersey 8; Kentucky 14; Pensylwania 28; Ohio 16; Delaware 3; Indiana 5; Maryland 11; Illinois 3; Wirginia 24; Missouri 3 głosy.

Ośmnasty Kongres miał się zgromadzić d. 2go Grudnia. Prezydent i wielu członków przybyli już do Washingtonu. Trzech Kandydatów wybrano na godność Prezydenta: P. Clay, Taylor i Webster.

Ameryka Hiszpańska.

Listy z Limy z d. 22go Sierpnia donoszą co następuje: »Wiadomo podług dawniejszych

wiadomości, że gdy rojalisci zbliżali się ku Limie Prezydent Peruwiański Riva Aguerro uszedł z Kallao do Truxillo z wielu członkami Kongressu. Utrzymywał poźniej, że to Zgromadzenie niema prawa mieszania się do środków potrzebnych dla dobra Peru. Nie przestał na pozyskaniu tym sposobem niepoległości, rozwiązał Kongres, kazał uwiezić wielu jego członków, siedmiu posłał na wygnanie i złożył Senat z 12 osób, na których czele sam stanął. Ale wygnani członkowie uciekli, przybyli d. 1go Sierpnia do Limy, ustanowili powtórny Kongres, a Prezydenta Riva Aguerro i jego zwolenników ogłosisi zdraycami Stanu. Mowią, że Prezydent idzie teraz w 3000 ludzi ku Limie i chce znowu opanować stę rząd. Margrabia Torre-Tagle jest teraz Gubernatorem stolicy Peruwiańskiej.

Gazety Londyńskie umieściły Kolumbijską taryfę celi publikowaną d. 13go Sierpnia w Bogata, o której w ten sposób wyraża się gazeta Times: »Najmniejsze cło nałożono na artykuły przywózowe na Kolumbijskich okrętach ze Stanów skojarzonych (*parent*) bo tylko po 7 1/2 od sta. Największe cło nałożone jest na ładunki przybyłe z osad na obcych okrętach, po 30 od 100. Zgłębiając pojedyncze przedmioty okazuje się, że Anglii, swoje wełniane i bawełniane wyroby przywozić może własnymi okrętami na Komory nowey Rzeczypospolitey po pół 18ta od 100 a Kolumbijskiemi za 10 od sta. Angielskie żelazo, cyna, miedź, papier, chirurgiczne narzędzia i kotwice przywiezione na Angielskich okrętach płacić będą po 15 od 100. a na narodowych po 1/2 8ma, gdy tym czasem artykuły żywności, sprzęty domowe, ubiory i narzędzia żelazne w ogólności nadesłane na Angielskich okrętach opłacać będą cło po 25 od 100 a na Kolumbijskich 1/2 18sta. Z tąd pokazuje się, że prawodawstwo Kolumbijskie, bardziej przychód, aniżeli opiekowanie się oboemi rękodzielami ma na celu i że Rząd rzeczypospolitey więcej ośię opiekę rościąga na Marynarkę, niżeli na przemysł krajowy.

Jenerał O'Higgins iako podróżny wraz z rodziną swoją przybył d. 29go Lipca na Angielskim okręcie z Chili do Kallao.

Podług doniesień z Nowego-Yorku dochodzących do 21go Listopada, woysko Rzeczypospolitey zaczęło w samej istocie oblegać Puerto-Cabello, tę ostatnią twierdzę, którą jeszcze w Kolumbii posiadają Hiszpanie woyska to zajęło miasto i okolice, zapędziwszy

załogę do twierdzy leżącej na wyspie. Już zaczęto bombardować twierdzę tak od strony lądowej jak i morskiej, a nadpłynąć mające okręty uzupełniają to przedsięwzięcie.

Brazylia i Portugalia.

Dnia 28go Listopada na publicznem posłuchaniu przyjmował Król Jmć Xiążęcia Villahermosę nadzwyczajnego Posła Króla Hiszpańskiego, na którym posłuchaniu tenże skład imieniem Króla Jmci Katolickiego Królowi Portugalskiemu powinszowanie z powodu odzyskania prawnego tronu. Poseł miał do Króla następującą przemowę: »Jak tylko Król Pan mój walecznością wojska Francuzkiego i gorliwością swoich wiernych poddanych zrzucił dręczące iarczo przemocy, powziął życzenie powinszować WKMości, szczęśliwego do praw swoich powrotu.«

Król odpowiedział: »Nie z mniejszą radością, jak mój dostojny Szwagier Król Jmci Katolicki uczulem szczęśliwe skutki Boskiej łaski, która oia Państwa półwyspu uratowała od zgubnego wpływu i ustaliła panowanie porządku i prawości.«

Konstytucjonista donosi z Lizbony pod d. 25. Listopada: Jenerał de Rego siedzi dotąd w więzieniu Almeidy i żona jego nadaremne czyniła kroki o jego uwolnienie.

Hiszpania.

Restaurador umieścił z Madrytu co następuje pod d. 13tym Grudni: Tworzenie Królewskich ochotników rączym postępuje krokiem. Prowincya Awila mianowała osobną Kommissyą celem werbowania i formowania tamtejszey Królewskiej milicji. Kommissya wydała list okólny do wszystkich burmistrzów gmin i proboszczów rozmaitych parafii, w którym naleca im ułożyć, jak tylko można najszybciej, spis mieszkanców probestw i gmin od dwudziestego do pięćdziesiątego roku. Z postanowienia tego wyięci są wpisani w szeregi Królewskich ochotników, albo którzy mają zamiar być wpisanymi, wreszcie ubodzy i Xięża. Po dług spisu każdy mieszkaniec stosowną do swojego majątku płacić będzie taxę, na opędzenie kosztów, iskich wymaga nzbrowienie ochotników. Do zapłacenia taxy nikogo przymuszać nie będą, jest to tylko dobrowolna ofiara; Kommissya jest już naprzód przekonana, że tym zamiarem ustalone zostanie spokojność Hiszpanii i tron Ferdynanda VII., zle myślący będą utrzymywani w obawie i zgromadzone zostaną siły narodowe; czyliż nie dosyć pobudki, ażeby każdy dobrze myślący Hiszpan przykład

dał się do tak pożytecznego dzieła. I członkowie duchowienstwa wezwani zostali do składek. Zebrane pieniądze złożone będą w ręku kassiera, do którego dowodcy rozmaitych oddziałów Król. ochotników prowincyi Awili udawać się mają potrzebną broń, mundurów lub co podobnego.«

Do listu okólnego wspomnioney osobney Kommissyi dodał Restaurador następujące uwagi: »Szlachetny postępek Junty Awilskiej służyć powinien za przykład do naśladowania. Spodziewamy się, że inne prowincye z równą gorliwością i miłością ku oyczyźnie i Królowi pódą za przykładem prowincyi Awili. Wkrótce całe legie wiernych Hiszpanów staną się przedmurzem, o który rozbić się będzie zdrada Stanu i rewolucya.«

List z Madrytu datowany pod d. 13tym Grudnia a umieszczony w Gwiazdzie zawiera co następuje: »W Kadyxie uzbieraia liniowe okręty: San Pablo, San Blas i trzy korwety. Wyprawa ta przeznaczona do cichego Oceanu. — Margrabia Casa-Irujo stały jest od dni kilku. — Nie podpada żadnemu powątpiewaniu że duchowienstwo dopełniając przyrzeczenia zapłaci dług Stanu. Rząd ma także nadzieję, że pożyczka, o którą z zagranicznymi domami wexlowemi umawia się, pomysłnie przyjdzie do skutku.«

Gazeta Echo du Midi zawiera co następuje: »Słychać w Madrycie (wiadomość ta zapewne za Pireney a może i dalej się rozeydzie) że lud Granady wpadł do więzienia zamordował ze 200 osadzonych tam Konstytucjonistów. Najnowsze wiadomości z Granady, Malagi i z innych prowincyi nie o tem nie wspominają, zapewne musi to być wiadomość zmyślona. — Don Wiktor Saez uchylony pierwszy Minister prosił Króla, ażeby go uwolnił od Biskupstwa Tortozy. Król uczynił prośbie jego zadosyć i pozwolił mu udać się do Toledo, gdzie znowu, jak dawniej, będzie Kanonikiem. Mowią, że d. 6go Grudnia ma opuścić Madryt.

Paryżki bankier P. Ouyard główny dostawca Pireneyskiego wojska dawał d. 13go Grudnia bal świetny, na którym było wiele znakomitych osób stolicy, Jenerałów i Oficerów Francuzkiej załogi.

Posel Hiszpański przy Seymie Szwajcarskim Mon, ten sam co d. 7. Lipca dowodził gwardyją Hiszpańską, upoważniony być ma zawrzeć Umowę w Szwaycaryi do utworzenia kilku pułków Szwajcarskich dla służby Rządu Hiszpańskiego.

Podług doniesień z Madrytu z d. 12go Grudnia główny Intendent Policji Królestwa, D. Jose Manuel de Arjona, podał Królowi Jmci do zatwierdzenia plan rozporządzenia policyjnego na całe Królestwo i na Stolicę, składający się z 19 artykułów.

Generał Kapitan wojska Hiszpańskiego D. Jose Ezpelata, Kawaler W. Krzyża orderu Karola III., umarł w Pamplonie dnia 23. Listopada w 82im roku swojego życia.

Wyrok Amnestyi mający wyjść d. 6go Grudnia, dotąd nie wyszedł. »Zapewniając«, mówi jedna z Gazet Madryckich, »że ułożeniem tego wyroku zatrudnia się najwyższa Rada Królestwa, któręj poruczono najważniejsze sprawy Monarchii. Dostojna ta Rada z właściwą sobie mądrością i przezornością zastanawiać się będzie nad tym przedmiotem świąteczyn o łagodności Króla, która przyszłą zapewniać spokojność zabezpieczy od dalszych buntowniczych spisków. Wszakże w każdym politycznym przekształceniu należy odłączyć rewolucjonistów, którzy uknowali spisek, od o-wych, co tylko po wybuchnięciu rewolucyi w iędy odmet wtrąceniu zostali. Nawet i pierwsi powinni dzielić się na hersztów i na ich uwiedzionych pomocników. Ważną i ostrzeżącą gron-towną powzięć wiadomość tak o pierwszych, jak i o drugich, o ich niezmordowanych ta-lentach knowania spisków i o niewzruszonęj uporczywości w występach. Wpływ jaki mieli podczas ich połączenia się w r. 1812 i wszy-łskie spiski aż do nayspożyźniejszego w roku 1820 uknowane, dostarczą potrzebnych ma-teriałów do tego rozróżnienia; rozróżnienie jest konieczne potrzebne, chociażby rewolu-cjonisci, ich stronnicy i stronnice dzienniki były przeciw temu, których zamiarem jest, zo-stawić ogień tlejący w popiele, ażeby z czasem nowy i daleko mocniejszy pożar wybuchnął. Hiszpania w tym samym znajduje się przypadku, co Neapol i Piemont i nie może być porównana z Francją, którą nam za wzór wystawiają.«

Biskup Osmy, dawniejszy członek Rejencyi odjechał do swojej Dycezyi. Zabrał z sobą kilku krewnych umieszczonych w biórze Mini-sterstwa Stanu.

Wielka Brytania i Irlandya.

Goniec Londyński zapewnia, że Król rzekł niedawno do jednego, że swoich dostoj-nych krewnych, iako iuż od dziesięciu lat nie miał się tak dobrze, iak teraz. I Xięcia York zrobiło się lepiej w dniach ostatnich.

Goniec Londyński umieścił artykuł zbiierający urzędowe artykuły Gazety Madryc-kiej o południowęj Ameryce: »Takie wyrażenie sposobu myślenia Dworu Madryc-kiego (mówi Goniec) tyle tylko ma wartości, iak dalece odkrywa myśli Sprzymierzeńców Hi-szpanii względem tak ważnego zapytania: Hi-szpania bowiem sama przez się nie może pomysłnie zapytania tego rozwiązać. (Goniec, iak wszyscy źle uwiadomieni, robi sobie ol-brzymie wyobrażenia o potędze niepodległych, wszelako sam musi przyznać, że kilka poty-czek zmienitoby położenie powstańców.« Uwag-a Gwiazdy.) Madrycka Gazeta Dwor-ska może sobie mówić, co się iędy podobą, my zawsze utrzymywać będziemy, że całą połud-niową Amerykę uważać można za niepod-ległą, co do istoty, wyjąwszy kilka okolic Pe-ru. Mówimy to z doniesień wiary godnych mężów. (Pod tym płaszczykiem od dziesięciu miesięcy rozsiewa Goniec mnóstwo fałszów i płonnych domysłów. Uwag. Gwiazd.) Zacz-niemy od Meksyku. Wprawdzie twierdzą St. Jean de Ullua wprawiła w zupełną nieczyn-ność port Vera-Cruz, ale zato Meksyk wy-dał wyraźnie wojnę Hiszpanii. (Czyliż daw-niejsze nie było wojny? Wydanie na papierze robisz ię straszniejszą? Uwag Gwiazd.) A jednak pyta się Gazeta, któż rządzi w Meksy-ku? (Jakże naiwnym jest Goniec? wszakże niedawno sam przetłumaczył artykuł, w którym dowodziliśmy, że w tak niepewnem położeniu Stanów południowęj Ameryki zawsze py-tać się można, czyliż Rzeczypospolitemi, czyli Monarchiami? Uwag. Gwiazd.) My nato odpowiemy: Rząd Meksykański składa się z trzech osób, na których czele jest Generał Witto-ryia, mąż, którego życie pełne jest roman-tycznych zdarzeń. (Piękne zapewnienie dla Na-rodul Uwaga Gwiazdy.) Zgromadzi Kon-gress, iak tylko Konstytucya skończoną zosta-nie. (Od 15 miesięcy miał Meksyk cztery Kon-stitucyje. Konstytucya romantycznego Wit-toriego będziesz trwałszą? Uwaga Gwia.) Wiadomo nam, że Wittoryia sprzyja An-glii. Hiszpanie wiedzą o tem dohrze i dla te-go Hiszpański dowódca twierdzy St. Juan de Ullua źle się obszedł z Angielskim Konsulem w Vera-Cruz. Wittoryia chciał z dowód-cą zawrzeć zawieszenie broni, ażeby Angielscy kupcy mieli czas odplynąć z maigłami; lecz Hiszpan nie chciał na to przystać. (Jakże nie-zręcznym jest Goniec! Chce nam dać wyso-kie wyobrażenie o Rządzie Meksykańskim, a sam przyznaje, że jeden Hiszpański dowódca mógł się opierać całej jego potędze. Uw. Gwiazd.)

Wprawdzie pytać się nas będą: »Meksyk czyliż w samej istocie ustalił swoją niepodległość? My na to odpowiemy: Jeżeli dotychczas nie ustalił, wkrótce to nastąpi, a najszybszym środkiem do osiągnięcia tego zamiaru i-t to, że wszystkich urodzonych Hiszpanów wygnać z kraju. (Proskrybować, wygnać z kraju, robić kraj bezludnym, tak zawsze postępują sobie Rządy w imieniu wolności i braterstwa utworzone. Uwa. Gwiazda.) Zda się, że nawet Francuzcy wystąpią pracując nad utrzymaniem zaburzenia w Meksyku. Lecz odkryto ich zabiegi i wtrącono do więzienia. Może wkrótce będziemy w stanie dać ważną obietnicę w tym względzie. (Oczekujemy ich z niecierpliwością, prosimy oraz, by byli znów z tych prawdziwych i szanownych źródeł czerpane, z których tyle już wypłynęło nowin, odmiawiających całą Europę! — Uwaga Gwiazdy.)

Papiery publicznie Angielskie idą ciągle w górę w sposób Anglików zadziwiający; zagraniczne utrzymują się prawie na swojej dotychczasowej stopie. Franciszek Baring z domu: »Braci Baringów pojechał do Paryża dla układania się z Rządem Hiszpańskim o pożyczkę.

Francya.

Król Jmé z powodu ukończenia wyprawy w Hiszpanii ogłosił także hazard powszechną Amnystyją dla wojska marynarki, również, iak dawniej dla wojska lądowego.

PP. Rothschild i Baring opuścili Paryż d. 21go Grudnia i powrócili do Londynu, zaś przybył do Paryża d. 19go Grudnia bankier Paryski P. Lapanouse.

Podczas uroczystości dawanych w Paryżu dla Xiążęcia Angoulême rozdano, podług Gwiazdy, jedzenie 8,000 osobom, wyprózniono 17,000 butelek wina, wyszło 18,000 ciast, 2,300 czar pączu i rozdano 25,900 kubków lodów.

Xiążę Bourbon, który niedawno spadł na polowaniu z konia, już wyzdrowiał zupełnie i był znów w pojeździe na polowanie.

Sąd pierwszy Instancyi w Paryżu zatrudnia się od dni kilku interesującym processem dwóch Irlandczyków przeciw Hrabieniu Stackpoole. Irlandczykowie żądali wykonania wyroku wydanego od Izby Parów w Londynie, na mocy którego powinien był Hrabia zapłacić przeszło pięć milionów franków. Lecz Hrabia osiadł we Francyi, przyjął obywatelstwo, potwierdzono mu tytuł Hrabiego i pozwolono założyć majorat. Idzie tu teraz o to, czyli wyrok Izby Parów ma być w całej zupełności wykonany, lub czyli proces zaczęty

będzie na nowo, który w Anglii ciągnął się przez lat czterdzieści i cztery.

Dziennik Paryski donosi z Rzymu z d. 29. Listop., że Jen. Bertrand, przyjaciel Napoleona, przybył do tąd Stolicy.

Dnia 15go Grudnia (ale nie d. 25go, iak myłką druku w Nrze. 2. Gaz. nasz. umieszczono) dało tę wielką uroczystość, którą miasto Paryż obchodziło, powrót Xiążęcia Angoulême. Jedna z Gazet Paryskich pod dniem powyższym tak tę uroczystość opisała:

»Zasępiony dzień zimowy nie obiecywał na dzisiejszą wielką uroczystość pięknej pogody. Lecz gdy słońce zniżyło się ku zachodowi, pierzohy mgliste chmury, a z wypogodzonego nieba spuszczała noc piękna opoń na Stolicę Francyi. — Zaśledwo tylko słońce zaszło, tysiąc lamp i świat nowy magiczny tworzyło dzień. O pół do 6tej opuściła Królewska rodzina zamek Tuilleriesów.

Monsieur, Xiążę Angoulême, Xiążę Orleanu i Xiążę Carignan iechali obrzędowym powozem Xiążąt, w pojeździe Xiężniczek siedziała Madame, Xiężna Berry i Xiężna Orleanu z córką. Jechali przez Louvre wzdłuż windug, a lud przyymował wszędzie z okrzykami uniesien bohatera dnia tego i każdego z członków domu Bourbonów.

»Przed pałacem de Ville opasanym czterema rozrzuconymi słupami stał przepyszny namiot, do którego przybyła rodzina Królewska o godz. 6tej. — U podnóża schodów przyymował ją Prefekt, Rada gminna i dwanaście wyznaczonych do tego dam, poczem wprowadzoną była do wytwornie ustrzeżonej sali.

»W wielkiej sali, której ohna na plac wychodzą, postawiony był świetny tron dla Xiążąt i dla Xiężniczek, a na przeciw wystawiono teatr, na którym przedstawiana była sztuka dramatyczna napisana do okoliczności z zastosoowaniem muzyki.

»Cały wielki dziedziniec przemieniono w jedną wielką salę, w której użyto pięknej architektury szesnastego wieku, której ozdoby robiły powierzchność bardzo wyborną. — Po raz pierwszy użytkowano także z ogrodu chcąc połączyć ogrodną salę tańców z innymi gmachami. Tam wystawiony był drugi teatr, na którym tę samą dramatyczną sztukę przedstawiano dla tych gości, którzy w tronowej sali pomieścić się nie mogli.

»Oprócz innych paradnych ozdób — wielka iadalna sala ozdobiona była płaskorzeźbami z gipsu wystawiającymi wyprawę Xiążęcia w Hiszpanii.

»Ściany téy sali okryte były ukończonemi szkicami dwunastu obrazów, które Król na pamiątkę wojny Hiszpańskiéy naybiegleyszym malarzom malować kazał.«

»Bankiet Królewski był na 54 osób, wyjąwszy miejsce Króla, które było próżne. — Co tylko Paryż mógł mieć nappiękniejszego w wyzłacaném srebrze, to wszystko składało serwis. Krzysztaly i nayparadniejsze porcelany stały obok drogich kruszców. Przy stole siedziała rodzina Króla, dwanaście dam miejskich i trzydziści dam wyższej szlachty, wybranych od Króla imiennie. Tylko znakomit- szym osobom pozwolony był podczas obiadu wstęp do sali.«

»Także w drugiéy sali był niemniéy pa- radny stoł na 60 osób dla Ministrów, urzęd- ników Dworu i Marszałków Francyi.«

»O 9. godz. zaczęto bal w sali zrobionéy z podwórza. Średnich kadryllów tańczyła Xięż- na Berry z Xięciem Carignan, P. Laro- chejaquelin, z Hrabią Chabrol, Panna de Peyronnet z Margrabią Pissy, a Hrabia Vaugreland z Panią de Rely.«

»W sali ogrodowéy zaczął się bal w ówieró godziny późniéy, a średnich kadryllów tańczyła Xiężna Berry z P. Mallet, Pani Delavau z Margrabią Reggio, P. Pastoret z Panią de la Salle, Pan Berryer z Panią Ama- dée Jonge.«

»O 10. godz. opuściła rodzina Król: *Hôtel de Ville*, okazawszy Prefektowi sposobem nayobo- wiążanszym zadowolenie z poczynionych przygo- towań. Resztę towarzystwa bawiło aż do rana. Lud tymczasem weselił się na polach Elizey- skich, pił rozdawane wino, i przypatrywał się przedstawie zdobycia Trokadero przez truppe Frankoniego, gdzie ieden Hiszpań- ski Don Quixote rozmieszaiąc wszystkich widzów, powszechnie zyskiwał oklaski. — W sali tańcowey zrobionéy bardzo dowcipnie z targowicy, wyprawiony był bal dla kobiet z podsiennieów (rybiarek) i każdy zdumiewał się z iakim te zabawy odbywały się porządkiem, tak tu, iak i na polach elizeyjskich. Lud gro- madnie zebrany przechodził ulice zapelniając ie radośnemi okrzykami i dopiero zgwiszdam i zagasty te różnofarbne lampy i zniknęły liczne przeźroczyste obrazy i napisy.

Zjednoczone Niderlandy.

Wyroczenia Bruzelska umieściła u- dzielony sobie artykuł o Maltsńskim Za- konie, gdzie między innemi: »Donieść mo-

żemy, iako rzecz pewną, iż Zakon ten przywró- czony zostanie. Postanowienie Monarchów w tym przedmiocie nie podpada inż żadnéy wą- pliwości. Dawne ustawy iego ulegną odmia- nom, celem łatwiejszego pozyskania przychyl- nych mężów. Tymczasem w oczekiwaniu iest urzãdzenia zapewniającego Zakonowi odziel- ność; w roku 1824 ma to wszystko przysięć do skutku, odkąd takżé przywrócenie Orderu Jerozolimitańskiego datowane będzie; rę- czemy za tę wiadomość, nie obawiając się ni- czego.«

W ł o c h y.

— Z Rzymu dnia 10. Grudnia. —

Oyciec S. dla bólu głowy i innéy słabo- ści nie dawał od kilku dni posłuchania; z tém wszystkiém iest teraz zdrów i zatrudnia się nie- przerwanie sprawami Rządu: Zważając, iaką krzywdę ponosi dzielnica Rzymu di Borgo po tamtéy stronie Tybru i iéy okolicy poblizsze przez tyloletni pobyt zmarłego Papieża w pa- łacu Kwirynalnym, postanowił Oyciec S. za przykładem poprzedników Swoich przepędzić zimę w Watykanie, dokąd w Święta Bożé- go Narodzenia udać się ma ze wszystkiemi Dyka- steryjami. Przyczyni się to nie mało do oży- wienia przemysłu w téy okolicy Rzymu, oso- bliwie w Lungara i do podniesienia nad miarę spadłych czynszów mieszkalnych. Leo IV. wcielił tę obszerną dzielnicę miasta do Rzymu i nazwał ią: *Citta Leonina*; teraz inny Leon stara się powrócić dawny blask temu miejscu.

Jak słychać, zdrowie Kardynała Consal- vi, bawiącego od niejakiego czasu w Porto d'Anzo, nie iest ieszcze w dobrym stanie; puchlina w nogach coraz się wzwaga wgórę.

N i e m c y.

Dnia 2. Grudnia z.r. umarł Henryk Baron Münch-Bellinghansen, tajny Rada W. Xięstwa Heskiego, Kommandor Heskich or- derów Zasługi i Lwa, w dobrach swoich Bo- denheim koło Moguncyi, tknięty apople- xyją w 51szym roku swojego życia.

R o s s y i a.

Dnia 16. Listopada była Nowa napelniona krą i odtąd zdjęto most żyłwowy. Obie części Petersburga z téy i z tamtéy strony Newy utrzymują teraz związki za pomocą czóten, ale nie bez trudności. Mróz dosyć łagodny, nie więcéy, iak 3 stop Reaum., a w wieście sanna doskonała.